

РЕШЕНИЕ

№ 6230

гр. София, 20.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6971** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1
изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място] срещу решение на
РС [населено място] от 15.06.2012г по нахд № 1332/2012г. Претендира се
незаконосъобразност и неправилност на решението на РС, който не бил направил
правилна преценка на фактите, въз основа на събраните по делото доказателства.
Последните били непълни, а съдебното решение необосновано. Възраженията са общи
и бланкетни, и не визират конкретни пороци на оспорвания съдебен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен не изпраща представител.
Постъпила е молба от представителя на дружеството, който прави искане АССГ да
обсъди всички възражения, направени от ЕООД-то пред РС, като ако не отмени
решението на РС, да намали размера на наложеното наказание като прекомерно висок.
Ответникът по касационната жалба, Д., чрез юрк. Д. оспорва касационната жалба.
Претендира правилност и законосъобразност на решението на РС.

СГП чрез прокурор Димитров взема становище за неоснователност на касационната
жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за
допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в
срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който

подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 15.06.2012г на СРС по нахд № 1332/2012г. АССГ приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба се навеждат възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения, състоящи се в непълнота на доказателствения материал, необсъждане на релевантни за спора факти, необсъждане на възраженията на жалбоподателя, неустановяване на относимите факти въз основа на обоснован анализ на доказателствения материал по делото.

При извършена служебна проверка в тази насока и предвид възраженията в касационната жалба, АССГ в настоящия касационен състав приема, че РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по делото доказателства, въз основа на които е приел за установени факти, които изцяло от споделят от касационната инстанция. Възраженията на жалбоподателя са общи, без конкретно да се посочва кое точно доказателство не е приел РС или ако го е приел – не го е обсъдил, както и какъв друг извод откъм фактите би могъл да се формира въз основа на този доказателствен материал, или на друг – несъбран от съда.

РС е обсъдил възраженията в жалбата. Следва да се има предвид, че представител на жалбоподателя не се е явил на проведното се пред РС съдебно заседание; дружеството не е проявило процесуална активност да иска събиране на доказателства, които съдът да не е допуснал или събрал. Възраженията на дружеството в жалбата са общи и бланкетни, както и представените такива в допълнителна молба преди заседанието на РС. РС в рамките на постановеното служебно начало съгласно разпоредите на НПК е събрал доказателства за изясняване на делото от фактическа страна, представляващи административната преписка, доказателствата приложени към жалбата, както и гласни такива – разпитан е актосъставителя. Въз основа на тези доказателства, РС е приел следната фактическа обстановка, която се споделя от АССГ в настоящия касационен състав:

На жалбоподателя, на 08.06.2011 г. от служители на дирекция „Инспекция по труда” [населено място] е извършена проверка в обект - супермаркет „Европа", находящ се в [населено място], пазар „М.", като е установено, че там се полага наемен труд. Контролните органи са установили, че в обекта не са на разположение екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, както и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата, в това число и поименни графици за работа за месец юни 2011 г., за който е установено сумарно изчисляване на работното време.

В действителност РС в решението си общо е посочил, че не е открил съществени

процесуални или материално-правни пороци, които да доведат до отмяна на обжалваното наказателното постановление; както и че същото е издадено от компетентния за това орган, при спазване на предвидените от закона формални предпоставки за това, при спазване на предвидената от закона процедура, като то притежава изискваните от закона реквизити и санкционира реално извършено от санкционираното лице деяние, което деяние представлява административно нарушение. Излагането на мотиви в тази насока е твърде общо; това обаче не представлява съществено процесуално нарушение, обосноваващо отмяна на оспореното решение, още повече че жалбоподателят не навежда доводи тези изводи на РС да се опровергават от събраните по делото доказателства или да противоречат на конкретна правна норма, във връзка с конкретно нарушение. Проверката в супермаркет „Европа”, намиращ се на пазар „М.” в [населено място] е извършена от инспектори при Д „ИТ” [населено място]. За констатираното нарушение е съставен надлежно Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, който е в предвидената от закона форма – писмена и съдържа законово определените реквизити по ЗАНН – чл. 42 от с.з. . Актът е съставен на 08.07.2011г в сроковете по чл. 34 от ЗАНН; подписан е от свидетел при условията на отказ на представител на дружеството да го получи. Съгласно разпоредбата на чл. 43 ал.2 от ЗАНН, когато нарушителят откаже да подпише акта, това се удостоверява чрез подписа на един свидетел, името и точният адрес на който се отбелязват в акта. Представителството по отношение на ЕООД-то е установено от служителите на Д „ИТ” София въз основа на представено пълномощно, изрично индивидуализирано в акта. Касационната инстанция не приема възраженията на касационния жалбоподател за допуснати нарушения при съставяне и връчване на АУАН. От друга страна, дружеството като жалбоподател в хода на делото пред две инстанции не проявява процесуална активност като не представя доказателства, които да оборват изписаното в АУАН. Въз основа на този акт и констатациите в него, е съставено и обжалваното наказателно постановление № 22 – 2203122/07.09.2011г на директора на Д „ИТ” [населено място]. НП е издадено от компетентен орган – по делото е представена и заповед за делегиране на компетентност от 12.01.2010г на Директора на ИА „Главна инспекция по труда”. НП е във валидна писмена форма с реквизити по чл. 57 от ЗАНН, издадено в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В обстоятелствената част на НП са изписани фактите относно констатираното нарушение, които субсумират състава на чл. 403а от КТ, за което нарушение на ЕООД-то е наложено наказание на основание чл. 414 ал.1 от КТ. По отношение останалите приложени към преписката и към жалбата писмени доказателства, относими са тези, които установяват, че изисканите от проверяващите документи не са се намирали в проверявания обект. Дори и същите да са представени в хода на проверката, то дружеството не е санкционирано за липсата на тези документи, а за това, че те не се намират на разположение на проверяващите в проверявания обект. Събрани са обяснения на управителя на супермаркета и от тях се установява, че графикът за работа на персонала за м. 06.2011г е в офиса на фирмата, но от това се установява именно фактът, че той не е бил на разположение на проверяващите в обекта на проверка. Същият факт се установява и по отношение на правилника за вътрешния трудов ред.

От правна страна, РС законосъобразно е приел, че деянието е нарушение по чл. 403 а ал.1 КТ, доколкото работодателят в обекта - супермаркет "Европа - в който се полага наемен труд, не е държал на разположение на контролните органи екземпляр от

правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време – м. 06.2011г . По делото е приета като доказателство Заповедта на търговския директор на дружеството, с която считано от 01.08.2010г в обектите на търговска верига [фирма] се прилага сумирано изчисляване на работното време – ежемесечно.

Правната квалификация на деянието е точно определена и съответства на установените факти. За нарушението по чл. 403а от КТ правилно е приложена и правната норма, на основание на която е наложено наказанието – чл. 414 ал.1 от КТ, която за нарушението предвижда имуществена санкция в размер от 1 500лв до 15 000лв. По отношение на вида на наказанието, същият е законосъобразно определен. На ЮЛ се налага имуществена санкция, като отговорността е обективна и безвиновна.

По отношение на размера на наложеното наказание: същият се определя в рамките на законово определените параметри, като при условие, че минимумът за това нарушение е 1500лв, съдът не може да определи имуществена санкция под този размер. Размерът на наказанието може да бъде намален единствено при приложение на разпоредбата на чл. 415в от КТ. РС е направил анализ на тази правна разпоредба и е приел, че същата не може да се приложи в конкретната хипотеза, тъй като по делото не било установено, че нарушението е отстранено веднага след установяването му . Касационната инстанция не приема този извод на РС: Изрично в АУАН е изписано, че Правилникът за вътрешния ред и документи свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в това число поименни графици за работа за м.06.2011г при установено сумарно изчисляване на работното време не са се намират в обекта на контрол. Още към този момент обаче са попълнени декларации, че такива се намират в офиса на фирмата, като към момента на съставяне на НП са представени. Нарушението е формално; от него не е констатирано да са произтекли вреди за работниците. Проверяващите са дали предписание на фирмата, в обекта да се държат на разположение на контролиращите органи гореописаните документи на основание чл. 403а от КТ. Няма данни това предписание да не е изпълнено, а и за неизпълнението му се носи самостоятелна отговорност на различно правно основание. Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия касационен състав приема, че в конкретната хипотеза може да намери приложение правната квалификация на чл. 415в от КТ, приложима към датата на извършване на деянието. Съдът приема за справедлив размер на наказанието имуществена санкция в размер на 300лв, като за определянето му вземат предвид конкретните факти в конкретната хипотеза: касае се за супермаркет „Европа” на пазар „М.”, в който са работели 28 работника към м. 06.2011г. При проверката не са установени нарушения свързани с работното време и организацията на работа , но работодателят е длъжен да държи в обектите си на работа екземпляр от Правилника за вътрешния трудов ред и документи свързани с разпределение на работното време и организация на работа при сумарно изчисляване на работното време. Не е достатъчно същите да се намират в офиса на фирмата, необходимо е наличието им в обектите, където се полага труд на разположение на проверяващите към всеки момент от време, тъй като такива са разпоредбите на КТ. Липсата обаче на вреди, както и представянето на изисканите документи в кратък срок за проверка, по които не са установени нарушения, според АССГ дава възможност да приложение на чл. 415в от КТ.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия състав приема, че обжалваното решение

на РС е валидно и допустимо; постановено при липса на процесуални нарушения. Същото следва да бъде отменено, тъй като АССГ приема, че в конкретната хипотеза може да се приложи материално правната норма на чл. 415в от КТ, като имуществената санкция на дружеството се намали на 300лв на основание същата законова разпоредба.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение на РС [населено място] от 15.06.2012г по нахд № 1332/2012г, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22 – 2203122 от 07.09.2011г на директора на Дирекция „Инспекция по труда” [населено място], като на основание чл. 415в от КТ намалява размера на наложената на [фирма] имуществена санкция от 1500лв на 300лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....

/М.С./

ЧЛЕНОВЕ:

.....

/Вл. Н./

.....

/М.К./